

ВЪСТАПАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ИНТЕРЕСИ.

Управитель и Издатель Драганъ Цанковъ.

ЦАРИГРАДЪ 1860. ФЕВРУАРИЯ 13

ГОДИНА 1

ИЗВЪСТІЕ

Точността съ която съкой отъ ройвети на нашитъ листъ ся издава презъ сичката тая година, сама бже доволна да докажи на наши ти или съотечественници колко ни става драгоцѣнно довѣреніето което къмъ асъ показаха, и колко повече дѣяелностъ турихме за да станемъ достойни за него.

Нъ има повече; както ся обрѣхъме, споредъ умножаваніе то на наши спомоществователи, ние си доложихме нови товари и нови жърти, было като уголѣмнихи малкитъ рѣдашенъ листъ и понедѣлнешната ригурка.

Обаче, на жалъ го думаме, отъ того мѣста не ни подкрѣпиха както ние право да ся надѣваме. Ние не имаме никого да става спомоществователь. Нъ когато станатъ имаме право да искаме да ни платятъ.

Ако можяхме да направимъ спомоществованіето да ся плаща на крайдината ние го бхмъ направили доволно. Защото съкой жертва която е за полза на нашіятъ народъ не е вредителна, стига само да не е горни отъ нашии сили.

Нъ нашии Българи въ Цариградъ и другади, познаватъ точно нашето положеніе. Сички зпѣтъ че слѣдъ нашии спомоществованія, ние имаме други приходи освѣнъ държотъ си и личната си дѣятелностъ.

Прочее, нашии спомоществователи гдѣ мислятъ че ще найвримъ нужното сребро за сичкити разности на печатницата, на пошти, на кореспонденциити и за нашето лично обръжаніе.

Ние не отказваме нашіятъ листъ. Нашии пріатели както и непріатели ни ще го приематъ съкога, като го поискатъ. Нъ като ся задлжимъ на нмъ пращаме въстникътъ, тѣ отъ тѣхна страна сж длжны да ни пращатъ спомоществованіето. Въ това, задлженіята сж взаимни и никой не трѣба да ся оплаква.

Нека кажимъ повече: Никой въстникъ, было въ Цариградъ, было въ Европа, не испраща въстникътъ си безъ да приеме спомоществованіето предварително. Щомъ като вѣрмято на спомоществованіето исече, вѣсг

никъ престанува да ся праща. Това е твърдѣ справедливо, защото цѣната на спомоществованіето не съдържава никога было тука было другади, повече отъ колкото трѣба да ся изиска отъ предплащаніето на спомоществованіето.

Въ послѣднити тѣх мѣсяци, ние отказахме до петдесѣтъ спомоществованія. Защо това? защото исканіето на въстникътъ не бѣше съдружено съ цѣната на спомоществованіето и че ние не бхмъ въ сѣстояніе да слѣдваме предплатата, кои то направихме до сега на мнозина отъ ветхити ни спомоществователи.

Работата е толко истинна щото малко бѣше останало да присѣчемъ обнародваніето на листътъ—

— И ако обнародваніето му не ся присѣче нашии съотечественници по вѣтъ сж длжны за това на оныя отъ тука.

Дѣйствително нашии тукашни спомоществователи които сж по въ сѣстояніе да оцѣнятъ нашата преданность, като видѣха че направихме каквото ни бѣше възможно, обѣщаха ми ся сами да платятъ отъ днесъ спомоществованіето на слѣдующа та година.

Защото ни думаха тѣ сами, ако точно и да сте безъ натякваніе, не е обаче праведно невинити да плащатъ за виновити. Прочее това ще ся случи ако прѣсечѣхте обнародваніето на листътъ ви, защото оныя които ви сж платили ще станатъ жертва на повинната небрѣжливостъ на оныя които не ви изпълниха длжността си было кжмъ васъ было кжмъ спомоществователити.

За това, прилагамъ нашии Българи, вѣесто да зимате жалостна та партія да присечете листътъ си, земете една друга която ще спаси интересити на съкого. Предложете на тукашнити си спомоществователи ако искатъ да ви предплатятъ, предъ мѣсяцъ или отъ мѣсяцъ и половина, новото си спомоществованіе. Въ това ще ви помогамъ. Нъ за слѣдующата година земете си мѣрки и не пращайте листътъ си преди да ви платятъ. Оныя които нематъ сребро за спомоществованіето на една година, нека ся пишѣтъ за шестъ мѣсяца.— Тѣхъ съвѣсти на тукашнити ни

Българи ще послѣдуваме толко по точно колкото сж но мѣдри и освѣтъ това не ни е драго да приемемъ едно положеніе кое то ще ни изложи въ слѣдующата година въ истити неудобствія както въ миналата.

Понеже ни искатъ отъ съкадѣ, отъ тука както и отъ другади да наредимъ обнародваніето на листътъ си и да съберемъ сичко въ два голѣми листове въ седмицата, ние ще го направимъ доброволно. Нъ отъ друга страна, нека съкой да е извѣстенъ. *Въстникътъ ни ще ся праща само на оныя които предплатятъ*, както е обичай у сичкити въстници.

Въ слѣдующиятъ брой ще заблѣжимъ цѣната на новити спомоществованія.

Отъ която страна да ся разгледатъ оплакваніята на нашии съотечественници въ Самоковъ, тѣ сж праведни. Иной повече отъ насъ не е въ сѣстояніе да познава колко тѣ страдаха отъ първиятъ си епископъ Еремія и отъ сегашниятъ, Дели-Матей; Освѣтъ това каноническити правила, които фанаріотити никакъ не изпълняватъ, недозволяватъ единъ епископъ да си наложи на единъ народъ кога го перачи. Като дѣйствува тѣхъ противъ волята на нашии Българи, и като отъ друга страна, грѣската патриархія нѣма никакво право врѣхъ България и Българити, нашии съотечественници сж повече пълни съ правата си.—

Ето какъ ся оплакватъ нашии те Българе отъ Самоковъ

ДЕРЖАВНИЙШИЙ ТИШАЙШИЙ И МИЛОСЕРДНѢЙШИЙ НАШЪ ЦАРЮ СУЛТАНЪ АБДУЛЪ МЕДЖИДЪ ХАНЪ ЕФЕНДИМИЗЕ

Вашему величеству до лица земли паки кланяющеся благочестно о-блобызаемъ слѣди стопъ царскихъ вашихъ погъ.

Мы долоподписанныи вѣрнѣйшии и благопокорнѣйшии ваши подданныици и Садекатля рая, предварително изложимъ Царскому вашему престолу характере Дели-Матееви подробно, по настоящемъ же, отъ соотечественницити ни въ Цариградъ и

отъ други цѣкой си пріатели нашии както и отъ въстницити научаваме ся че противно на молебнити ни смиренни писма до Патриархата, за да ни освободатъ отъ до сегашны-а ни владыка Матей, отъ когото въ растояніе чотиренадесѣти-годишно, време истеглихмъ толку бѣди и срамове, пакъ му простила грѣшките и го оставила пакъ за кириархъ на тая наша бѣдна епархія, и праща неговъ цѣкой си нему подобенъ векиленъ на име Пандіа, вонистину Болгаринъ и макусъ направенъ епископъ за Самоковъ като да наскокнемъ отъ дожда на градушката.

Матей преди да избѣгне отъ Самоковъ и отъ борчовете си, рѣклъ: «Епархіята Самоковска мене е арпалжкъ». Намъ се чини че всевишній Богъ ни е даруваъ многолѣтнаго Величайшаго и Милостивѣйшаго нашего царя СУЛТАНЪ АБДУЛЪ МЕДЖИДЪ ХАНЪ ЕФЕНДИМИЗЕ на кого то сме благопокорнѣйшии и вѣрни подданныици, и зпиеме че честный нашъ царъ неше да ни остави робіе Матееви да сме и за напрештъ.

Но тая рѣчь види ся да е отъ Патриархата, който на насъ Българете всегда се показува като мачехъ, а не като майка, и да се дадатъ на Матей шестдесѣтъ хиляди души Болгаре за робіе, нищо не е ней (на Патриархата.)

Грѣшките и злоупотребенія та Матееви, простила му великата церква. Вѣруваме, многолѣтний царю! и не ся сумѣваме: защото грѣшките му докачатъ мѣрицѣте, а не калугерете и великата грѣцка церква, по душата ни, челядта ни, стоката ни и честта ни е црева. И надѣме ся че Державнѣйший нашъ царъ и честного ни правителство, неше да му ги опрости та заради това приадаме на царскити ваши нозѣ и ся кланяме до лица земли, моляще ся съ горящи слззъ, за да се умилистити на насъ, та да благоизволи да се вдигне совѣтъ Матей отъ тая наша бѣдна епархія Самоковска: Защото не оставана почестъ кжмъ то него до толку, что то не искаме пито името му да чуеме, колми паче да му споменуваме въ церквите ни, което ни вреди и душевно споредъ религія та ни: а

• Новелъ Савва Димовски
• сарла
• Дунавъ Саврандоу Петровъ
• Самоковъ Бр. Х. Горевъ
• Дунавъ им. Лавровъ
• Вилинъ Х. Т. Цанковъ
• Каскою Христоуазъ Чореванъ
• Ловечъ Янко Христоу
• Вранъ
• Кюстендиль Док. Нв. Христоу
• Велесъ Г. Невономовъ
• Созуль К. Държозовъ
• Славяно Илия Радковъ
• Бургасъ Койчо Райковъ
• Свищовъ Н. А. Станчоу
• Русе Петеръ златовъ
• Георгево Бр. М. и А. Аврамонъ
• Ибраимъ И. Поповичъ
• Глазъ Бр. Добровъ
• Варна Бр. Георгиевъ
• Букорестъ Павло Иличъ
• Тулча Г. А. Карловъ
• Никитъ Г. Шедовъ

пакъ е религіозна наша должностъ да са споменѣва скверното му име въ църквите ни, което никакъ веќе не- шемъ да стерпимъ.

Прочее неостава ни друга на- дѣжда, освѣнъ на общаго отца на- шаго и царя и на честното ни пра- вительство, като са смилн за насъ сми- ренна фукара и вѣрна рая, да ни ос- вободи совѣстнъ отъ Матей, та да бу- дѣме тѣпнѣ молебницы ко всевышне- му Богу и отъ сенова за предраго- цѣннѣише-то ни царско и добро здравіе.

Державнѣишаго, Правдолюбивѣи- шаго и Милосерднѣишаго нашего ца- ря СУЛТАНЪ АБУЛЬ МЕДЖИДЪ ХАНЪ ЕФЕНДИМИЗЕ, Егоже дер- жава да пребудетъ во вѣки! АМИНЪ.

1860 Февруаріа 1-й Самоковъ.

Врѣмнѣиши подданици вси жители епархіи Самоков- ской мѣли и веки.

Съ 96 печата муктарски.

**ВАШЕМУ ВСЕСВЯТЕЙШЕСТВУ
СОСЪ СВЯЩЕННЫМЪ ОКРЕСТЬ
НЕГО НАРОДНЫМЪ СОБОРОМЪ!
ПАКИ ПОКЛАНЯЮЩЕСЯ ЦѢ-
ЛУВАМЕ ВЫ РЪЦѢТЕ СЪ
БЛАГОГОВѢНІЕМЪ.**

Предварително вы явихме по- дрбно за Дели-Матей, който за да не повтаряме пакъ умоляваме ги. На- късо вы казваме какъ съ общенарод- нымъ рѣшеніемъ отъ сичката Само- ковска епархія, просиме непреложно достолюбезнаго нашего съотечествен- ника Г-на Авксентія за Архипастыръ и Кириархъ нашъ, а Дели-Матей и неговите векиле каквито и да са не- щеме ги ни варени ни печени. Того ради ся умолявате благопокорнѣише, да ни опредѣлите ищемаго ни Ав- ксентія за архиреа и кириархъ на на- шата бѣдна епархія Самоковска, ако искате да ни имате духовни чада и за напредъ: ако ли не, предпочитаме совѣстнъ да остане безъ архиреа и кириархъ, безъ когото си и може- ме, нежели да кабулиме Дели-Матей или неговъ викиливъ или ти другиго нѣкого нашъ архиреа. Г-на Авксен- тія просиме зачото е истиненъ Ар- хипастыръ, и разбира отъ языкътъ ни, щото ся надѣме да ни поучава свѣоя недѣля на божественный законъ, и да ни приказва царските усиле е- жедневно, като опытенъ и въ царски- те и церковните законы: а Дели-Ма- тея и векилите му, за това нещеме, зачото отъ какъто е стѣпилъ въ- тѣжъ бѣдна наша епархія, не ни е проповѣдавъ ни еднаждъ въ цѣрква слово божіе: но напротивъ реваліята по цѣрквата, хоканѣта по священни- ците и псалтовите и проч. Най послѣ же да вы окривдява направида и предъ честното ни правительство, че сме бунтовници и не знамъ що: зачото го оно воспре да не притурѣ на си- ромасы повече дантъкъ во имя миря парася, и да не зима монеты те миря-фиди.

Негли сме неговѣ илоти вси неговѣ робіе не заробени, та немо- жете да ни избавите отъ тоя лудъ и безбожникъ? Другого же нѣкого пакъ за това не щеме, зачото непозна- ваме правите му: А пакъ об- щата ны майка Святаѣ Великаѣ Хри- стова Цѣрква, всегда ни е пращала по-лошъ а не по добръ архиреа. — Стига сме всесвятѣишій и священнѣи соборе!! теглили въ разстояніе 24- годишно отъ тѣя злы вѣлцы, като отъ Іеремія и Дели-Матей:

Но вмѣсто него пратете ни по- читаемаго ни Г-на Авксентія возлюб- леннаго нашего соотечественника за да остане и за-напредъ.

**ВАШЕГО ПОКЛОНЯЕМАГО НИ
ВСЕСВЯТЕЙШЕСТВА.**

Духовни чада и благопо- корнѣиши жители на града Самокова.

157 печата съ подписите заедно.

Отъ Русската канцеларія въ Ца- риградъ пріежме слѣдующіятъ про- тестъ направенъ отъ Г. З. Княжески, Рускѣи Агенти въ Желѣзникъ. и подписанъ отъ лицата, които ся ви- датъ отъ долу, лица, които не заслу- жаватъ голѣмо уваженіе, и на които свидѣтелството по причина на нѣкои обстоятелства дава малко порячи- тельство.

Цѣльта не тѣя лица е « да ся отговорятъ, на рѣчь по рѣчь, нѣ от- горѣ—като имъ кажемъ същити думи —срѣщу клѣветити врѣхъ Г. Княже- ски, пратени до насъ отъ единъ пѣт- никъ и опытенъ Аккарджалия, « когото тѣ наричатъ « несвѣсенъ »

Цѣльта е добра, зачото никой не трѣбува да ся клевети было отъ насъ было отъ други; нѣ срѣдствата за о- правданіе тука сѣ недостаточни.

Срѣдствата сѣ недостаточни, за- шото, подписанити, които ис- катъ да казватъ истинната, падатъ са- ми въ противорѣчіе, и не ше обя- вѣтъ още веднажъ за сѣбога, че сич- ко косто рѣкохмѣ относительно за Г. Княжески е истинно и за да го под- твърдимъ, не сме лишени отъ дока- зательства.

Ные не казваме че Рускіятъ А- гентинъ въ Желѣзникъ е повредилъ « нѣкою » — нѣкого — добръ да забвѣжатъ —; нѣ ные говорихмѣ въ общо, и, като турихмѣ прѣдъ о- очите си цѣла община, цѣлъ народъ, ные говорихмѣ истинната.

« Вѣрвайте думать подписанни- ти, една очевидна истинна, че е дарилъ нѣща отъ окалии количества съ свои рѣцѣ. » Ные вѣрваме, и ако небухмѣ вѣрвали, то бы было отъ на- шѣ страна нечистосердечіе. Нѣ под- писанити познаватъ ли зашо сѣ по- дарени тѣя окалии нѣща? Можатъ ли да ни ся поржчатъ че тѣя дарове не скриватъ една тайнѣ цѣль, безъ да кажемъ нѣщо друго повече? Наистин- на тѣя господиновци види ся да сѣ о- ще въ нецѣни, и споредъ това да не

сѣ способны да познаятъ онова което ся кріе задъ тѣя окалии нѣща.

Тѣя Господиновци знаятъ ли до- бръ че Г. Княжески е само той кой- то дарува окалии нѣща и че подпи- санити сѣ само тѣ които ги зематъ? Нѣка Г. Княжески прави тѣя дарове, и нѣка и други ги правятъ. Ные не- ще го намѣримъ за лошаво, ако бых- ме увѣрени, че тѣя дарове отъ една страна некрятъ една тайнѣ цѣль, и отъ друга страна нашити Българи не бы сѣ заслѣпвали отъ онѣя окалии нѣ- ща и да не бы были като малки дѣца които ся залѣгватъ съ шекеръ и пр. Нѣка ги зематъ, нѣ да не забравятъ никога че сѣ Българе и подданици на Н. В. Султанътъ.

ЕСКИ-ЗАГРА Януаріа 5 1860

Господице **ДРАГАНЪ ЦАНКОВЪ** у- правитель на Вѣстникъ « **БЪЛГАРІЯ** »

Въ вѣстникъ въ брой 16 и брой 38 бѣхте вѣстили нѣщо сп противъ г-на За- харія П. Княжески, което въ испроводилъ единъ пѣтникъ и единъ опытенъ Аккард- жалия.

За единъ не свѣсенъ пѣтникъ не щемъ да си болимъ главѣ-тъ да расправямы. Ве- къмъ знай, че добріятъ чловѣкъ не говори зло и злитъ никога добро. Истинната на- казо Г. Захарія П. Княжески, живѣлъ е до- днесъ безъ да повреди никого, и щото е сторилъ по възможность, все е добро. Вѣр- вайте, една очевидна истинна, че е да- рилъ нѣща отъ окалии количества, съ сво- ите си рѣцѣ: ако ги е просилъ незнаймъ, въ общинитъ сѣ благодарни. Давно даде Богъ да видимъ въ Бѣлгаріа много такыя просия! увѣрени смъ, че ако е просилъ не е было за въ негова джебъ, зачото жи- вѣлъ, като най доленъ чловѣкъ, и всѣмъ знай че нѣма пари (Богъ и който има да зима отъ него знайтъ, че има дѣлтъ)

Мы подписали едѣмъ истинна, а не по- причина на заратнѣтъ Захаріевы. Молимъ ва, догдѣ не издрите истинна не дѣйте писа такыя, които вамъ не приличатъ, за- лице свѣсемъ съ другъ характеръ.

Г. Княжеский, намъ особно никаквы заслуги не е сторилъ, както вы писалъ многоопытнѣи Аккарджалия, нѣ на общинѣтъ, заради това му дадохмѣ свидѣтельство под- писано отъ гражданыты, а оныя, които сѣ прислужуватъ на пѣтници и опытни Аккард- жаліи тѣхнѣи подписъ не сѣ е искалъ ка- то не потрѣбенъ. Този опытнѣи Аккард- жалія и пѣтникътъ п содр.....да ли сѣ подарилъ двѣ парици на общинѣтъ? не- то сѣ въ състояніе за такова нѣщо. Тѣ имать само уста като плевни, това е всѣкатымъ сирѣмъ на цѣло. Кажете ни молимъ ва име- ната на пѣтникътъ и на опытнѣи Аккард- жалія, съ това ще вы останемъ призна- телни.

Ако потрѣба рѣчь по рѣчь да са отгово- римъ на клеветитѣ врѣхъ Г-на Захарія П. Княжеский и слѣдовательно врѣхъ насъ общо, колкото и да не ни е пріятно, нѣ ше са по- трудимъ да са отговоримъ. И съ това ще сторимъ длжнѣиствѣтъ на една честна общи- на, ками едѣмъ истинна.

Х. Іурги Стоювъ.	Д. Г. Поповъ.
Х. С. Х. Пенчовъ.	Милетъ Викили.
Георганъ Тачовъ.	Х. Иванчу Стоювъ.
Х. Тома Христовъ.	Х. Георг. Иконуфъ.
Попъ И. Еконовъ.	С. Т. Прот. и епвт.
Митрофанъ подтвърждава горните.	
Х. Д. Х. Н. и Бр.	Г. Хр.
Х. Б...	Алеку Никовъ.
Протон. Василіе.	п. Димовъ Чакмак

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛГАР- СКИТИ РАБОТИ.

Г-нъ Екзархосъ обярна колата. Па- щанинъ, протестантинъ, панеленистъ, славистъ, той премина презъ сичкити пени, опита ги сичкити и тамо гдѣто е- рото дожда съ по голѣми шепи, той тамо най много застоя. До днесъ ти послѣднѣ бѣха сполѣзата му жаркостѣта сп да ги подкрѣпти, той адскити дяволи за свѣдѣтели.

Сега видѣ ся, отъ първѣиъ членъ послѣднѣиъ му брой, че г-нъ Екзархосъ е злѣ пріежъ отъ Караказанскити тове и ся е горко разгнѣвилъ противъ нѣ. Нѣ ако надникнемъ въ духътъ, основ- тайнѣиствѣта на тоя членъ, той е важнѣи- на онова косто ся нарича с р е б р . Ако едно отъ нашити съобщенія е г-нъ Екзархосъ сѣ злѣ нагрудилъ за па- деннѣиствѣти си трудове и днесъ Бизан- е който му пречи на очити. Тѣмъ ако н- вѣме лицемерити му оцѣненія които нѣ- въ рѣченнѣиствѣти сѣ членъ Г. Екзархосъ е само панславистъ, догдѣ сокровищата Караказанъ ся отворятъ за да го напре- и панеленистъ.

Новинити, коп то пріежме съ 2 Февруарія.

Гръкоманити въ Г. Пазарджикъ на- вили още една постѣпка за да вѣве- грѣцкити языкъ въ цѣрквити. Тѣ до- заповѣдъ отъ фанариотнѣиствѣтъ Нансіа а благодарни, той и тѣ, б а р е м ѣ т ѣ отъ лѣва страна да ся четѣ грѣцки. И- това обстоятелство още, нашити бѣ- отдалѣи свидѣтельство на народнѣиствѣта поржчали на пѣтъ-тѣхъ грѣкомани да си- ватъ унашкити. Отъ сега, грѣцки тѣ, нѣ- ще дозволимъ грѣцкити языкъ да ся въ цѣрквити ни. Това ся случило въ- нѣтъ на Три—Святителѣ.

Постоянството, твърдостѣта и рѣ- стѣта сѣ които нашити съотечественни Г. Пазарджикъ вършатъ народнѣиствѣти си ти заслужватъ голѣмъ похвалѣ. Тѣ по- ваха приѣрѣтъ на еднородности нѣвъ Б- дивѣ и какъто тѣхъ, тѣ знахѣ и ме- да излѣзатъ на добръ край. Не ся съмѣ- ме това е първото начало на важното и- зно псканіе на наша та іерархія.

Въ Сливенъ Клуцохорското ново- лице ся свършило и на 30 сѣ тържес- но освятило. Множеството на народѣтъ то сѣ стѣналь, добрити распореденія, и- нити украсенія на училището, давали н- ва тържество еднѣи великолѣпенъ глѣдъ тоя часъ когато спички ти сѣраца ту- и сички, главити наведени предъ вѣ- ведичество, го моляли да излѣи бла- веніята си въ това ново живѣище на- дыти, г-нъ Доброплодный възгласилъ слово, предъ събраннѣи народъ.

Това съобщеніе, ные го имаме отъ- една дописка подъ подписка « единъ нѣ- никъ. » Тоя пѣтникъ ни извѣствава още- брото състояніе на Сливенскити учили- опровергава оцѣненіята на Цариградѣи Сливенскѣи който ги похули.

Ще поговоримъ п днесъ за Желѣ- занскити работи относительно за учили- Въ 44 си брой ные имаме случай, отъ- една дописка отъ Аккарджіа, да изло- мѣиствѣи сп врѣхъ това и да проповѣ- съединеніето на двѣти партіи п еднѣи- въ училищата. Днесъ пріежме отъ Желѣ- едно съобщеніе, писано отъ едно лице- то заслужва довѣренность и искрен- Начинѣтъ сѣ когото расказва раздѣ- на училищата, постѣпки ти които сѣ- нали за съединеніето нѣмъ, отказваніето еднѣи, неудовольствіето на другити, е- стодушенъ п е далечъ да предава при- стіе.

Споредъ сѣденіето което надрѣ-

ОДЕССА 1860 Февруаріа 1-го

Господине Учредниче на В. «Българія!»

Много пати виждахъ въ нашите вѣстници обнародвани благотворителны лица, кои сѣ помогали и помагати ежедневно съ свое собственое иманіе, нашему отечеству, а именно за образованіе на младежи и поддържаніе на нашата народност и книжовность.

Днесъ съ неописаниа радость, бързамъ да ви съобща въ това радостно извѣстіе, какъ за мене, тъй също, мисляще ще бѣди, за сички наши единопородни братіа.

Познато е на сички наши съотечественници, чи има наши братіа Българи, въ Влашко, Богданско, Сърбія, Россіа, Австрія и даже въ Гръціа, кои сѣ занимаватъ съ разни сватови дѣйствія. Изъ повичето сѣ въ търговско занимаіе и има довольно богаты отъ тѣхъ. Азъ тука ще говоря за Влашкыты, а именно, Ибраилскы българи, кои до сега сѣ сѣ довольно стличавали и отличавати споредъ състояніето си съ свои ты благодѣяніе, къмъ своего отечество Българіа, кои, ако и да сѣ отдалечени отъ нѣмъ, пакъ не іа забравятъ, за кое свидѣтельствува дѣлото само-отъ-себѣ.

Прѣди нѣколко мѣсяци трима младежи отъ Сливенъ, жедни просвѣщенія, въ неимѣюще сръдства, кое е почти общо между желающия образованіе ума и облагороженія сърца, безъ кое сръдство неможе да сѣ постигнати желаемото лесно. Те сѣ отпразвитъ, при своите жарки родолюбивы съотечественници, въ Ибраилъ, съ намѣреніе искати отъ тѣхъ рѣкопомощъ, за да постигнати желаемото си.

Долоподписанны ты честны лица, дочакаха ги на рило сърце и нѣмъ отпуснахъ шестотинъ (600) рубли сребрны за годишно обдържаніе въ Одессѣ. Младежите, като сѣ приготвѣхъ въ необходимы науки, да постигнати въ рѣкой отъ тукашны свѣтски выше очевни заведения и съ време да бжакъ полезни на нашето жидо и жадно за просвѣщеніе отечество.

За да упознаи читателити именно, съ тези важны благодѣтели лица, намѣрвамъ за добро да имъ обнародвамъ честните имена, кои, мисля, ще послужатъ за подобенъ примѣръ и на други добродушни наши българи. Лицата сѣ Сливенцы и сѣ: Г-да Х. Иванъ Дучевъ, Петръ Сливъ, Василъ Михайловъ, Панаіотъ Симовъ, Братія Костантинъ и Георги Петрови, Анастасъ Дукковъ, Н. Ценовъ и негова ступанка г-жа Иванка, Дойчу Х. Башиновъ и негова ступанка г-жа Екагерина, Димандиди и Поповичъ.

Тези лица сѣ достойны за почитаніе и похвалъ, между кои иждамы и женскій полъ, кое е твърдъ замѣчательно. Тѣхныте имена ще оставятъ въ нашата исторія вѣчно незабравени и потомците наши всякогы ще ги спомянуватъ съ оваженіе.

Този примѣръ нека послужи на сички наши съотечественници и на два та позъ, какъто въ Българіа тѣй и по вѣтъ, защото днесъ нашето отечество сѣ нуждай и отъ най малка помощъ.

Не е трудно на нашити съотечественници, живеище по вѣтъ въ разни държавы, да съставятъ по възможности, такыа благотворителны общества, кои да поддържатъ нашѣтъ слаба и младъ, днесъ, книжовность и подкрѣпятъ коѣбѣища-тъ ни народность.

Считамъ за добро да спомямъ и за Одесскыты родолюбивы и ревнителы, народнаго ны просвѣщенія, Българи, кои тѣй също сѣ сѣ отличили и отличаватъ съ своите ежедневны благодѣянія. И тѣмъ, какъто

горѣ казахъ ще останатъ имяната вѣчно незабравени.

Сливенъ 1 Февруаріа 1860

Господине Редакторе на В. Българія!

Ныс долоподписанитъ Сливенското общество зачюдени прочетохмы изложениа статійкы въ Цариградъ 22 Януаріа 1860 въ редовната ви Притурка брой 24 относительно връхъ едно лице, на което е повѣрено въспитаніето на младѣтъ у Сливенъ и което давало най съблазнителити примѣри за цравственността !!!

За то нашето общество събра се съвѣстно испитахъ, да ли съществуватъ таквои лица въ учебнити имъ заведѣнія, и неимѣхъ никакво съблазнително дѣло и примѣръ който да сѣ е вършилъ отъ реченното лице; ни отъ друго нѣкоо, кое то имъ принадлежи.

Слѣдователно умолявате сѣ чрезъ настоящето да опровергните безсовестната тѣзи клеветъ, която незпайми отъ каква причина сѣ е вмѣстила въ честны вашъ листъ.

Сливенското общество

Като давамъ мѣсто на горньото, земными случай да поправимъ една погрѣшка, която сѣ вмѣсти въ онзидѣниятъ изгѣдъ на Бълг. раб. за тоя подлогъ. Цариградскія Сливенцы не похули учебниты заведения, а обрѣхъ вниманіето за поведѣніето на единъ учитель за кое то говори горньото писмо.

ВРАЦА 1860 Януаріа 16

Господине Редакторе на В. Българія!

Измишно е, да ви приказвамъ за нѣкогдашнѣтъ рѣвность и усердіе на честны ты Ломцы камъ образованіе то; не е нужно да ви споменувамъ за нѣкогдашныты усѣхы на тѣхно-то училище, и да ви похвалявамъ; един и други лица, кои то му бѣха управители; не е потребно да ви забѣлежамъ прѣди 5. и 6 години какы науки сѣ преподавахъ въ аго на ученици ты отъ кои то сѣмъ п азъ единъ тогава бѣхъ, зашто то сѣ надѣвамъ на нашити съотечественници и българи да сѣ слушали и отъ Вѣстници и отъ пѣтници какъ имъ цавтеше училище то съ добри надѣжды заблагы плодове, каквы театри сѣ тамо прѣдставлявахъ и изыгравахъ и какъ въохъшеніе и разпаленіе то на читалището имъ. Нужно, потребно и за непрѣмѣчливаніе е обаче Г. редакторе, да ви опшиа ако можъ, днешно то лошо състояние на това тѣхно училище, което е постигнало за оплакваніе!!

Прѣди единъ мѣсець, като бѣхъ отишелъ отъ Врацѣ у Ломъ първа-та ми грижа бѣше да посѣтъ това мило за мене училище, отъ кое то сѣмъ изчерпалъ нѣчто знаніе въ главѣтъ сѣ, тѣмъ видѣхъ съ голема жалость такыа неуредности, които да прикажъ нѣкомукойто въ цѣтуеще то му връме бѣхъ въ негои го е виждалъ не вѣрвамъ че ще да мя повѣрва, и че що вземе думѣтъ ми за истинѣтъ, та за това многото други не уредности премълчавамъ, а само главны ты ви забѣлежамъ.

Това училище сѣ днесъ оправлява отъ два учителя Димитаръ Ивановъ и Тома М. Шашмановичъ. прѣвый-тъ главный е учитель у Врацѣ и Врацѣ прѣди 15 години, кога то сѣ само по тѣхъ мѣста часослови и псалтире предавали, и отъ тогава, като сѣ увези другыты нужды и потребны за облагородваніе науки и сѣ довели достойны учителя, кой клѣтый отъ тогава, лишенъ отъ такыа познанія, прѣбывъ и прѣживъ нѣколко години у село Водичи шестъ часа далечъ отъ Ломъ, гдѣто некалъ ракия и отъ кадѣ то го призовали прѣди двѣ години Ломѣи ти за тѣхний учитель.!!

Да не помислите г-не, че това отъ нѣкакво пристрастіе говорѣ? не. Да ми непосочи Богъ! Вървайте, че като ступихъ въ това мило нѣкогаждѣ училище — Жалъ ми е, и не ми е никакъ драго като ви извѣствамъ това — невидѣхъ ничто друго по добро и по красиво, отсѣвъ, че главныятъ учитель Г. Д. плетене добры мрежи (серкмета) за ловенѣ рыба и че за — чудо нѣчто — бѣше майсторосалъ два землѣны ибрика, така нѣкакъ, што прѣвъ тѣхъ сѣ притичаще добра и вкусна за Ломѣитѣ ракияца. И това само за пощевци на неговити пріятелы попове, които го задржывати въ училището, зашто нѣмъ пѣе въ цѣрква по псалтирѣ и ги учи на гласовите !! Вторыятъ учитель Г. Томо е родомъ изъ Ломъ, той е свършилъ курса си у Българската гимназія и е вѣзълъ за учитель тамо прѣди 3 мѣсяцы. — (слѣдва)

Сливенъ 2 Февруаріа 1860

Честный уредниче на В. Българія

Зашто отъ нѣколко дни, отъ какъ се мая тукъ въ Сливенъ за работата си видѣхъ съ очитѣ си и чюхъ съ ушитѣ си отъ най първытъ гражданы нѣща достойны за обнародваніе, азъ земамъ дерзость да ви помоля, за да вмѣстите тѣзи нѣща въ честны вашъ листъ, когото отваряте всякогы за всяко общеполезно, народно и добро дѣло.

Азъ естесвенно любопыгемъ отидохъ парочно първо да посѣтъ сичкитѣ учебны заведения тѣй въ порядѣкъ и нравственността, както и въ наукитѣ и успѣхити. Колкото за порядѣка и нравственността, като влязахъ въ тѣй на реченната II. Гимназія въ Сливенъ обладахъ се отъ стрихопочитаніе нѣкакво; като видѣхъ въ сичкитѣ класове миръ, вѣтхость и покорность на надзирателѣ, който е опредѣленъ отъ Г. Управитель, Класовети сѣ петь. Четери редовны и единъ предуготовителный Послѣ влязхъ въ одакта, въ коаго сѣ събирати учителитѣ, и видѣхъ сичкитѣ събрани съ любовь и да сѣ приказватъ за учебны предметы! Но туку като звѣни званаца, Г. управитель Доброплодный поиска ми прошка, чи немогатъ вече да сѣ задржывати, и тѣй всичкитѣ учителя влязхъ въ преданіята си. Азъ влязохъ при Г. управителя, който, предаде не го часъ Всемирна Исторія живо и обширно. Като сѣ испѣли часа и сѣ предаде урока, пакъ звѣни званаца, и сичкитѣ учителя излязоха и пакъ сѣ събраха на едно. Подиръ една четвъртина на часа всичкитѣ пакъ учителя оти-

доха въ класовѣтъ си. А защото г-нъ управитель имаше преданіе въ дѣвическото училище на първий разредъ, съдружихъ го, и съ душевна радостъ видехъ да съществува и тамъ сѣщия порядък и нравственност; защото голѣмо страхопочитаніе и скромность обладаваше невинный дѣтица въ присѣстствіе на г-ца управителя, който благо и ясно имъ предаде него частъ Математическо землеописаніе. Като се върнахме отъ тамъ доде време за черкова, званеца удари и сичкиятъ класовъ съ взаимното училище излязоха въ широка училищный дворъ и се наредиха за черкова до 300 ученици! Управителя Г-нъ Доброплодный, като имъ поручи нуждытъ тръгна напредъ, ученицытъ подира, другитъ учители отъ страна и тъй влязоха въ черкова. Но управителя Г-нъ Доброплодный не ся е потрудило само за училищный успѣхъ, и порядъци, той съ неуморната негова дѣятельность за всяко добро, нравственно и порядочно опредѣлялъ особенъ частъ за черковно пѣніе, въ което ся упражняватъ на предъ на всичкиятъ почти, които ся пѣятъ въ черкова. И вѣстна у вѣрихъ ся чи дѣятельностьта на учителитъ произвежда повече полза като щать. Сладкитъ и мелодическитъ пѣнія на ученицытъ съ управителя си ме въсхищихъ! както и богобоязливостьта на ученицытъ въ черкова! Подиръ отпуса съ същото благочиніе Г-нъ управитель заведе ученицытъ въ училището и ги распусна. Учителитъ въ полу-гимназіята сж четирима. Управителя Г-нъ Доброплодный Г-нъ Симеонъ Сташевъ на Турскый языкъ учитель Г-нъ Стоянъ Петровъ и Г-нъ Константинъ. (слѣдва)

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ.

Денныйтъ въпросъ кой то записва дипломацията е въпросъ за сѣдиненіе на Савоа и Ниція съ Франція. Тоя въпросъ ся разгледаль въ Англійскій парламентъ. Въ това врѣмя желаніе на жителити да ся сѣдинять слѣдвали още. Лордъ Гранвиль объявилъ че Сардинія нѣмала намѣреніе да продаде, да остави или да раздѣли княжеството Ниція и Савоа, и че Контъ Кавуръ, попитанъ врѣхъ тоя подлогъ, отговорилъ че Сардинія не направила никакво таково обязательство съ Франція.

Руската С. Петербургская газета, въ Нумерото си отъ 28 Януарія, говори формално противъ тия сѣдинителни проекти. Тон вѣстникъ намира това желаніе на Франція твърдѣ естествено; защото едно голѣмо умножаваніе на Сардинската сила неможи да ся даде отъ Франція безъ залози отъ кѣмъ граници ти. Слѣдъ като забѣлежи че отговорътъ на Англійскій кабинетъ былъ « студенъ » Руската газета дума че Франція, Сардинія и Англія были съгласни врѣхъ спикити точки, и че несумѣнно други припятствія ще ся появятъ.

Сичкити сили ся интересватъ за мѣстни промененія въ Европа, безъ да отговоримъ за другити малки сили. Нъ Рускіятъ органъ наумѣва само че

въпросътъ за сѣдиненіе на Савоа интересва политически Швейцарія и Прусія. И като развива тая мысль Руската газета заключава че « такъва въпроси и сѣжданіе на проекти на Франція съ примирителенъ начинъ сж раздѣлени отъ една яма. »

« Не трѣба да забравяме, дума тя, че не е само Англія която ся интересува отъ вѣстните които сѣдиненіе на Савоа ще причини. Безъ да говоримъ за другити сили съ които не ще бѣди излишно да ся съгласятъ врѣхъ разгледаніе то на Европейска та Харта, ние ще наумимъ само че тоя въпросъ интересва политически Швейцарія и Прусія.

« Швейцарія неможе да глѣда равнодушно сѣдиненіе на сѣсѣдната държавя съ Франція, защото една частъ отъ нея е утрална съ силата на трактатити и положена подъ покровителството на Швейцарія.

« За да разумѣмъ отъ друга страна до която степень Прусія ся интересува отъ тоя въпросъ, стига да направимъ единъ параллель между важностьта на Савоа въ значеніе на Виенскій трактатъ и важностьта на Рейнската провинція, която надлежи на Прускій царъ. Савоа и отвѣтъ Рейнската Прусія сж предити стражи на Европа противъ Франція; ако едната отъ тѣхъ падни въ ръцѣти на непріятельтъ, кой ще въспрѣ тогава да привземе и другата?

Ако днесъ Франція иска Савоа, кой ще ѝ запрети да направи същитъ слѣдъ двѣ три години за дѣлѣтъ брѣтъ на Рейна?

« Тия сж въпроси които трѣба да излѣзатъ неволно въ духовити на Прускити правителственни лица, и трѣба да исповѣдамы че такъва въпроси и сѣжданіе на проекти на Франція съ примирителенъ начинъ сж раздѣлени чрезъ една яма. »

Споредъ една Прусская газета, Прусія и Русія щели да протестувать слѣдъ малко противъ сѣдиненіе на Савоа и на княжество то Ниція съ Франція; сношеніята ѝ съ Русія за тоя край ся свършватъ.

Предложеніята които Англія и Франція направила да ся споразумѣятъ врѣхъ патѣжмѣстѣти на поддигнатити въпроси въ Италия. Тия предложенія, споредъ една кореспонденція отъ Туринъ, были пріятни на Сардинско то правителство и на мѣнїята на Италийскити народи и щели да направятъ въ Туринъ най доброто впечатлѣніе. Четвъртото предложеніе, дума истата дописка, която иска Сардинія да прати войски въ средня Италия само когато народити покажатъ ясно желаніе то ся относительно за сѣдиненіе то, заслужва нѣкакви забѣлежаванія. Нъ споредъ Жонъ Русселъ това предложеніе ся още приговаря, и отъ друга страна утѣрватъ че, предъ малко дни, Сардинія мысляла да прати нѣколко отдѣленія Сардинская войска на Флоренція и на Болонія. По заповѣдъ на

същото правителство, единъ генералъ отъ Артилеріята, единъ генералъ отъ конницата и мнозина главни офицери отишли на Флоренція. Сичкити терсани въ Сардинія работятъ съ голѣма дѣятельность за да свършатъ материалъ за бой.

Предъ таково положеніе гдѣто сж работити, предъ движеніята които ставатъ въ Маршити, предъ слуховити които казватъ че Австрія правяла нови крѣпости на Печіера, предъ военни предуготовленія на Римъ, предъ въоруженіята и събираніе на Неаполскити войски въ Абруція, предъзвѣстиятъ нови сплетенія, негли по важни отъ сегашнитѣ.

СЪВЪКВИ НЪЩА И НОВИНИ.

— Г. Бурмовъ, когото бѣха викали за редакторъ на Българскити Книжници, пристигна у сѣбота въ Цариградъ. — Защото, както извѣстимъ у сѣбота Г. Бурмовъ неможе да е редакторъ на Българскити книжници, казувать, ще пропадава у Българското училище на Фенеръ, додѣ му зематъ позволеніе отъ правителството за друго періодическо списаніе.

— До днесъ ся изгорили на Зарапханата 258,041,450 гр. каймак.

— Г. Лавалетъ, Сенаторъ, ся наименова отъ Н. В. Наполеона за Французски посланникъ у Цариградъ.

— По Императорска заповѣдъ:

Биджамъ паша, преди Каймакаминъ въ Търново сж именованъ Мутессаріе въ Едрине.

Тахиръ Ефенди, преди предсѣдатель на сѣвѣтътъ въ Янина, ся наименованъ каймакаминъ въ Нарда.

— Онзи день като говорихме за тържеството на Абаджійскія Еснафъ, забравихми да кажемъ; че тоя празникъ го празнуваха само абаджити отъ Хамбаря. Абаджити отъ Галата ще празнуватъ сега на Св. Четириси, и тържеството ще стане на Българската черкова.

— Писать ни отъ Казанлъкъ, — 3 Февруарія: « Нѣкой Котленици ходили на Св. Гора, гдѣто грѣцки калугери ги оскубали до влакно. Като минуваха отъ тука, искали да си купятъ отъ панаира. По случай, запрели сж на Ангудолувать дукинъ. Тои имъ отъ първо говорилъ по Български, докѣ сж спжзарили и имъ отрязалъ сукно то.

И незнамъ защо поговорилъ на момче то си по грѣцки; Котленици като чуватъ че е грѣкъ, извикватъ сички, той е грѣкъ що щемъ при него, бѣгаите тои е влакъ. « Бе брате азъ нескжмъ грѣкъ, дума дюканджіята, азъ сжмъ Българинъ; кѣлие ся, вѣри ся, докѣ ги довърти и имъ зема пари ти.

— Единственіятъ спомоществователь на Ц. вѣстни. отъ Измиръ ся оплакове че Г. Екзархосъ му зель пари ти и че не му праща нито листъ.